

Amos – brzemie, niosący brzemiona

CZY PROROK PRZEMAWIA RÓWNIEŻ DO NAS?

Słowa Amosa, który był pasterzem w Tekoa. Miął on widzenie o Izraelu w czasach Uzjasza, króla judzkiego, i w czasach Jeroboama, syna Joasza, króla izraelskiego, na dwa lata przed trzęsieniem ziemi” – Amos 1:1 (BW).

Ponieważ żyjemy w czasach końca i na początku fazy Królestwa naszego Boga, daje nam On wiele rad i lekcji poprzez swoje proroctwa. Na tej podstawie będziemy zgłębiać proroctwa wyłożone Izraelitom przez proroka Amosa.

O autorze:

Imię Amos znaczy „brzemie”, „niosący brzemie”. Pochodził z Tekoa (1:1), małego miasteczka w Judei, około 6 mil na południe od Betlejem i 11 mil od Jerozolimy.

Nie był członkiem dworu jak Izajasz ani członkiem rodziny kapłańskiej jak Jeremiasz czy Ezekiel. Żył z pasterstwa i uprawy drzew figowych sykomory (1:1, 7:14-15). Nie wiemy, czy był właścicielem stad i gajów, czy tylko pracował jako najemnik. Jego umiejętność posługiwania się słowem, szeroka, ogólna wiedza dotycząca historii i świata, wykluczają, by był nieświadomym chłopem. Jego domem była Juda, jednak został wysłany, by obwieszczać Boże wyroki do północnego królestwa (Izraela). Prawdopodobnie w większości służył w Betel, głównym ośrodku religijnym Izraela, gdzie modliły się elity północnego królestwa.

Księga przedstawia jego proroctwa w bardzo starannie zorganizowanej formie, z zamiarem by były czytane jako całość. Jeśli w ogóle istnieje jakaś wskazówka do chronologicznego porządku jego ustnego przesłania, mógł je powtarzać przy wielu okazjach, by dotarły do wszystkich, którzy przyszli się modlić. Księga ostatecznie skierowana jest do całego Izraela (stąd wzmianki o Judzie i Jerozolimie).

Zarys historyczny

Zgodnie z pierwszym werselem, Amos prorokował za panowania Uzjasza nad Judą (792-740 p.Ch.) i Jereobama II nad Izraelem (793-753).

Główna część jego służby prawdopodobnie przypadła na lata 760-750 przed naszą erą. Oba królestwa cieszyły się wielkim dobrobytem oraz osiągnęły wysoki

polityczny i militarny wzrost (2 Król. 14:23-25; 2 Kron. 26). Był to również czas przesadnego dogadzania sobie poprzez życie w luksusie, niemoralność, korupcje sądowe i ucisk biednych. W konsekwencji, Bóg wkrótce sprowadzi na północne królestwo niewolę asyryjską (722-721).

Izrael w omawianym czasie był politycznie bezpieczny i duchowo zadowolony z siebie.

Około 40 lat wcześniej, pod koniec swojej służby, Elizeusz zapowiadał odrodzenie się siły Izraela (2 Król. 13:17-19), a potem Jonasz prorokował odbudowę chwały Izraela nieznanej od czasów Salomona (2 Król. 14:25). Naród czuł się pewnie dlatego, że był w łasce u Boga. Ale dobrobyt Izraela spowodował wzrost religijnej i politycznej demoralizacji. Zapomniano o poprzednich karach za niewierność, a Boża cierpliwość kończyła się – o czym miał obwieścić Amos.

Wraz z Amosem, przesłania proroków zaczęły być zachowywane w trwałej formie, gromadzone w księgach, które mogły towarzyszyć Izraelowi w nadchodzących dekadach i później. Amos był współczesny prorokom Ozeaszowi i Jonaszowi.

Teologiczny temat i przesłanie

Główny temat jest jasno sprecyzowany w 5:24, jako wezwanie do społecznej sprawiedliwości, która jest niezbędnym wyrazem prawdziwej pobożności. Amos był energicznym rzecznikiem Bożej sprawiedliwości i prawości, podczas gdy Ozeasz podkreślał Bożą miłość, łaskę, miłosierdzie i przebaczenie. Amos ogłaszał, że Bóg zamierza osądzić swój niewierny, nieposłuszny, łamiący przykazania lud. Pomimo bycia narodem wybranym, boskiej dobroci podczas exodusu i podboju w czasach Dawida i Salomona, Izrael stale upadał w oddawaniu należytej czci i byciu posłusznym. Miejsca kultu w Betel i inne miejsca oddawania czci były często poganizowane, a Izrael miał nawet wypaczony pogląd co do obrzędów ustanowionych przez Pana. Sądono, że odprawianie obrzędów było tym wszystkim, czego oczekiwał Bóg, i że wypełniając je można robić co się żywnie podoba – w zasadzie jako pogański naród. Bez zaangażowania w Boże prawo nie mieli podstaw dla standardów zachowania.

Amos potępia wszystkich, którzy stali się potężni i bogaci kosztem innych. Ci, którzy poprzez oszustwo, wypacanie prawa i ucisk biednych nabyli dwa wspańskie domy (3:15), drogie meble i bogato zastawione stoły, stracą wszystko, co mają.

Boży nieuchronny sąd wobec Izraela miał nie być zaledwie ostrzeżeniem (jak często wcześniej bywało, zobacz 4:6-11), ale prawie zupełnym zniszczeniem. To, co miało się stać, było nie do pomyślenia. Ponieważ nie byli wiernymi, Bóg miał wykorzystać swój naród rękami pogan. Mimo to, jeśli by żałowali, była nadzieja, że „wszechmogący Bóg okaże łaskę resztce” (5:15, 5:4-6,14). W rzeczywistości, Pan miał wspaniałą przyszłość dla swojego ludu poza nieuchronnym sądem. Dom Dawida miał znowu rządzić nad Izraelem, a nawet rozszerzyć swoje panowanie na wiele narodów; Izrael, jak kiedyś, miałby być bezpieczny w Ziemi Obiecanej, uczując winem i owocami (9:11-15). Bóg Izraela, Pan historii, nie porzuci swojego ludu ani planu odkupienia.

Bóg, w którego imieniu przemawiał Amos, nie jest jedynie Bogiem Izraela. Używa on jednego narodu przeciwko innemu, by doprowadzić do końca swoje zamiary (9:11-15). On jest wielkim Królem, który rządzi całym wszechświatem (4:13, 5:8, 9:5-6). Ponieważ jest samoistnym, Bóg Izraela trzyma historię, losy wszystkich ludzi i całego świata w swoich rękach. Izrael musi wiedzieć, że nie tylko Bóg jest Panem jego przyszłości, ale jest Panem wszystkich, i ma cele i zamiary, które sięgają poza jego granice. Izrael miał wyjątkowe, ale nie jedyne prawo do Boga. Powinien pamiętać nie tylko o Bożych zobowiązaniach wobec niego, ale i swoich obowiązkach względem Boga.

Ujmując całościowo, prorok Amos wyrzekł 5 przepowiedni, wygłosił 5 kazań i proklamował 8 wyroków. Za jego czasów miało miejsce wielkie trzęsienie ziemi (7:1) i zaćmienie Słońca (8:9). Za jego czasów ziemia stała się w obliczu ważnych przemian.

Lekcja dla nas:

Mając na uwadze pochodzenie społeczne proroka, możemy zrozumieć, jaki styl życia mógł prowadzić. Ale tylko przez użycie tego rodzaju skromnej osobowości nasz wspaniały Bóg prorokował o końcu tego złego świata i 1000-letnim panowaniu Jezusa Chrystusa.

Ponieważ lud Izraela nie był posłuszny Bożym słowom, schodząc z Jego drogi poprzez życie w luksusie, prorok Amos był wysłany, by ostrzec Izraelitów i ogłosić nadchodzące zniszczenie.

Obecnie, w ten sam sposób ludzie prowadzą światowe życie pełne luksusów, a my „dzisiejsi Amosowie” jesteśmy zaproszeni przez Boga, by ogłosić ludziom wiadomość o zniszczeniu, by ich ostrzec.

Począwszy od pierwszego rozdziału nasz Bóg ostrzega wszystkie narody poprzez proroka Amosa przed swoimi sądami.

W rozdziale 5:18-20 Bóg mówi:

„Biada wam, którzy z utęsknieniem oczekujecie dnia Pana! Na cóż wam ten dzień Pana? Wszak jest on ciemnością, a nie światłością. To tak, jakby ktoś uciekał przed lwem, a spotyka niedźwiedzia; A gdy wejdzie do domu i opiera rękę o ścianę, ukąsi go wąż. Zaiste, dzień Pana jest ciemnością, a nie światłością, Mrokiem, a nie jasnością”.

„Biada wam, którzy z utęsknieniem oczekujecie dnia Pana!” znaczy, że nasz Pan Jezus Chrystus przyszedł powtórnie i ustanowił swoje panowanie, jakkolwiek królestwa tego świata nie chcą oddać panowania w Jego ręce, dlatego Bóg mówi: *„Biada tym królestwom”*, co oznacza ostateczne zniszczenie.

Ponadto Bóg mówi: *„Ten dzień... – to tak, jakby ktoś uciekał przed lwem, a spotyka niedźwiedzia, a gdy wejdzie do domu i opiera rękę o ścianę, ukąsi go wąż.”* Reprezentuje to sekwencje wydarzeń, które mają miejsce od powtórnego przyjścia naszego Pana. Po 1874 roku mieliśmy do czynienia z dwoma wojnami światowymi. *„Jakby ktoś uciekał przed lwem”* oznacza, że uszedł z rąk królów, którzy rządili w tym czasie. *„A spotyka niedźwiedzia”* reprezentuje „okres komunizmu” i ostatecznie *„gdy wejdzie do domu i opiera rękę o ścianę, ukąsi go wąż”* reprezentuje „okres demokracji”, ale negatywne aspekty tego okresu kłusują ludzi tego świata. My żyjemy w tym strasznym dniu, więc prorok Amos kieruje do nas wiele przestróg. Tak jak jest napisane 4:13 i również w 5:18-23 *„Zaiste, dzień Pana jest ciemnością”*. Tutaj świt (dzień) odnosi się do początków tysiącletniego panowania naszego Pana. Ale ten początek będzie ciemnością (Joel 2:1,2). W tym czasie nasz Pan rządzi pomiędzy wrogami i niszczy wszystkie królestwa tego złego świata, co może mieć miejsce w mających nadejść, zapowiedzianych prorocznie wydarzeniach (Amos 2:14-16, 6:1). Naród izraelski, który szuka pomocy od Stanów Zjednoczonych, jest również na liście zniszczeń (Psalm 68:21; Psalm 110:5,6).

Trzęsienie ziemi (7:10) odnosi się do różnego rodzaju rewolucji, które wydarzyły lub dzieją się na świecie. Tak samo podczas wielkiego zaćmienia (8:9) jedna strona ziemi będzie ciemna, co znaczy, że podczas rządów Chrystusa pojawia się ogromne zaćmienie słońca. Pomiedzy Słońcem i Ziemią pojawi się Księżyc. W ten sam sposób w czasie drugiego żniwa słońce reprezentuje powtórne przyjście Chrystusa i światło Prawdy. Księżyc reprezentuje Stary Testament i przymierza, ale tutaj reprezentuje klasę Kościoła podczas wtórej obecności Chrystusa (2 Kor. 3:2-4). Ziemia reprezentuje ludzi tego świata. Teraz, na początku Jego Królestwa, Boże dzieci, które zostały powołane, by służyć jako klasa Kościoła, zobaczyły światło, więc chodzą w świetle. W tym samym czasie druga strona księżyca jest skierowana ku Ziemi, więc jawi się jako ciemna, co oznacza, że jeśli wybrane przez Boga dzieci zwracają się w kierunku świata i jego aspektów, sekrety Królestwa

będą przed nimi ukryte. Więc zawsze powinniśmy być zwrócenii twarzą w kierunku Chrystusa i jego światła Prawdy.

Zakończenie

Bóg mówi do Izraela: Amos 4:10-12

„Dlatego tak postąpię z tobą Izraelu... A ponieważ tak chcę z tobą postąpić, przeto przygotuj się na spotkanie twojego Boga, Izraelu!”.

Te prorocze słowa wypełniły się. Więc teraz Bóg kieruje to przesłanie do nas, którzy żyjemy w Dniu Pana, klasy Kościoła na ziemi. Jako mądre panny, wybrane jako Oblubienica, zawsze musimy być gotowi na spotkanie Oblubieńca, naszego Pana Jezusa Chrystusa, który jest obrazem naszego Boga. Jezus Chrystus, większy Amos, niosący nasze ciężary, zaprasza nas wszystkich, by stać się częścią Królewskiego Oblubieńca (Mat. 11:28,29).

W Mat. 5:8 nasz Pan mówi: *„Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą”*. Ci, którzy zasiani są jako ziarno, które upadło na dobrą ziemię, z prawdziwym, czystym sercem; którzy przynoszą stukrotny, sześćdziesięciokrotny czy trzydziestokrotny pożytek, są ludźmi czystymi w sercach.

W Amosa 5:13 nasz Bóg nawołuje: *„Przeto, kto rozumny, niech milczy w tym czasie, gdyż jest to czas zły”*. Powinniśmy teraz zachować spokój. Izaj. 66:1,2 *„Niebo jest moim tronem, a ziemia podnóżkiem nóg moich.”* Jesteśmy w środku i nasz Pan zawsze opiekuje się nami. Ponieważ On opiekuje się nami, my powinniśmy patrzeć na Niego na naszych drogach, by mieć udział w Jego boskiej chwale. By osiągnąć tę niedoścignioną naturę, módlmy się do Boga, by kierował nami przez swojego Syna, a naszego Zbawiciela Jezusa Chrystusa.

Francis Paul (Indie)

R-

„Straż”